

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2048/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Василије Булатовић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Пера Јаношевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 646/2019 од 25.12.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 646/2019 од 25.12.2019. године, као изузетно дозвољеној

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 646/2019 од 25.12.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Руми П 471/17 од 10.05.2019. године, делимично је усвојен захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка, па је обавезана тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 33.050,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности одлуке па до исплате, док је одбијен захтев за накнаду трошкова поступка за још 5.200,00 динара са законском затезном каматом на наведени износ.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж 646/2019 од 25.12.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и првостепено решење је потврђено. Ставом другим изреке одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда тужиоци су изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужилаца добија се решење о трошковима поступка. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чини њихов главни захтев, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић